

Opole, 12-03-2012 r.

WOJEWODA OPOLSKI
NK. III. 4131.2.6.2012.AP

p. J. Liberka - przewodn. RP

J

STAROSTWO POWIATOWE w Oleśnie Sekretariat
14 MAR. 2012
<i>Wpłynęło/Wysłano</i> Or.1610.1. 2/15.2. 2012

Gr

Pan Jerzy Liberka
Przewodniczący Rady Powiatu
Oleskiego

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1592 ze zm.)

stwierdzam

nieważność uchwały Nr XIV/113/12 Rady Powiatu w Oleśnie z dnia 8 lutego 2012 roku w sprawie ustalenia wysokości stawek opłat za zajęcia pasa drogowego - z powodu istotnego naruszenia prawa.

Uzasadnienie

Rada Powiatu Oleskiego na sesji w dniu 8 lutego 2012 r. podjęła uchwałę XIV/113/12, w której to określiła wysokość stawek opłat za zajęcia pasa drogowego. Przedmiotowa uchwała narusza prawo w sposób istotny.

Podstawę prawną podjętego aktu stanowi przepis art. 40 ust. 8 i 9 ustawy o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 Nr 19, poz. 115 ze zm.), zwanej dalej ustawą. Zgodnie z brzmieniem tych przepisów organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały ustala dla dróg, których zarządcą jest jednostka samorządu terytorialnego, wysokość stawek opłat za zajęcie 1m² pasa drogowego, z tym że stawki opłat, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 10 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, stawka opłaty, o której mowa w ust. 5 nie może przekroczyć 200 zł (ust. 8). W myśl art. 40 ust. 9 ustawy ustalając przedmiotowe stawki uwzględnia się:

- 1) kategorię drogi, której pas drogowy zostaje zajęty,
- 2) rodzaj elementu zajętego pasa drogowego,
- 3) procentową wielkość zajmowanej szerokości jezdni,
- 4) rodzaj zajęcia pasa drogowego,
- 5) rodzaj urządzenia lub obiektu budowlanego umieszczonego w pasie drogowym

W art. 40 ust. 9 wymieniono taksatywnie czynniki, które rada uwzględnia jeśli ustala stawki opłat za zajęcie pasa drogowego. Enumeratywne wyliczenie tych czynników oznacza,

że rada ustalając stawki opłat nie może brać pod uwagę żadnych innych czynników niż te, które zostały wymienione w tym przepisie.

Tymczasem Rada Powiatu Oleskiego określając stawki opłat za zajęcie pasa drogowego w celu umieszczenia w nim reklamy zróżnicowała ich wysokość w zależności od kryterium nieprzewidzianego w ustawie. W myśl przyjętej przez Radę regulacji stawki wynoszą (§ 4 ust. 2, ust. 3 uchwały):

- za reklamy o powierzchni nieprzekraczającej 1 m² umieszczonej nad obiektem lub na obiekcie, w którym prowadzona jest działalność gospodarcza, zawierającej informacje o prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej – 2 zł;

- za reklamy zawierające informacje o gminie, powiecie lub województwie, w szczególności w postaci planów, map tablic lub plansz – 0,50 zł;

- inne reklamy niż ww. – 4 zł

- za reklamy świetlne i podświetlane stawkę opłaty podwyższa się o 100 %

Ustalenie odrębnej stawki opłat w zależności od treści reklamy stanowi istotne naruszenie prawa, gdyż wykracza poza zakres upoważnienia wynikającego z art. 40 ust. 9 ustawy. Przepis ten odwołuje się jedynie do rodzaju urządzenia lub rodzaju zajęcia. Z treści tego przepisu nie wynika możliwość różnicowania wysokości stawek opłat za reklamę przy zastosowaniu kryterium podmiotowego (w zależności kto ją umieszcza np. organy samorządu terytorialnego, przedsiębiorcy) czy też przedmiotowego, odnoszącego się do jej treści (informacja o samorządzie, informacja o działalności gospodarczej). Zaznaczyć przy tym należy, iż przyjęte przez Radę Powiatu Oleskiego kryteria naliczania opłat za reklamy naruszają również konstytucyjną zasadę równości wobec prawa poprzez faworyzowanie określonych podmiotów. Zgodnie z art. 32 ust. 1 Konstytucji wszyscy są wobec prawa równi i wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne (por. wyrok WSA we Wrocławiu z dn. 2 lutego 2006 r. sygn. akt IV SA/Wr 465/04 i wyrok WSA w Warszawie z dn. 6 lutego 2008 r. sygn. akt VI SA/Wa 1824/07).

Mając na uwadze, iż stwierdzenie nieważności uchwały tylko w zakresie § 4 ust. 2 skutkowałoby pozostaniem w obiegu prawnym uchwały niepełnej, normującej jedynie tylko część materii przekazanej radzie powiatu do uregulowania przez art. 40 ust. 8 ustawy, zasadnym jest stwierdzenie nieważności uchwały XIV/113/12 w całości.

Organ nadzoru zwraca ponadto uwagę, iż przyjęta przez Radę regulacja § 2 ust. 2 zgodnie z którą zajęcie pasa drogowego w celu prowadzenia robót w pasie drogowym przez okres krótszy niż 24 godziny traktuje się jako zajęcie pasa drogowego przez 1 dzień jest powtórzeniem art. 40 ust. 4 ustawy. Powyższy przepis uchwały stanowi więc niedopuszczalne powtórzenie regulacji ustawowej, naruszając tym samym § 137 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908), zgodnie z którym w uchwale nie powtarza się przepisów ustaw, ratyfikowanych umów międzynarodowych i rozporządzeń.

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem, które organ nadzoru w pełni podziela, powtórzenie bądź modyfikacja zapisów ustawowych w akcie prawa miejscowego stanowi istotne naruszenie prawa uzasadniające stwierdzenie nieważności wadliwych zapisów a nawet całej uchwały (por. wyrok NSA z dnia 30 stycznia 2003 r., sygn. akt II SA/Ka 1831/02.; wyrok NSA z dnia 19 sierpnia 2002 r., sygn. akt II SA/Ka 508/02; wyrok NSA z dnia 14 października 1999 r., sygn. akt II SA/Wr 1179/90).

Powyższe zarzuty odnoszą się również do regulacji § 3 ust. 3 zd. 2 uchwały, w myśl której za niepełny rok kalendarzowy wysokość rocznych stawek opłat za zajęcie pasa drogowego w celu umieszczenia w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanych z potrzebami ruchu drogowego obliczana jest proporcjonalnie do liczby dni umieszczenia urządzenia w pasie drogowym lub na drogowym obiekcie inżynierskim. Zapis

ten stanowi powtórzenie treści art. 40 ust.5 ustawy. Ponadto, w ocenie organu nadzoru błędne jest ustalenie w § 3 ust.3 zd.1 uchwały, iż roczne stawki opłat za prowadzenie robót w pasie drogowym oraz za umieszczania w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanych z potrzebami ruchu drogowego obejmują pełny rok kalendarzowy. Pełny rok kalendarzowy to okres od 1 stycznia do 31 grudnia danego roku. Natomiast zgodnie z art.40 ust. 5. ustawy, rada ustala opłatę roczną za umieszczenie w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, za każdy rok umieszczenia urządzenia w pasie drogowym, który nie musi być równy rokowi kalendarzowemu (np. od 1 lipca jednego roku do 1 lipca następnego roku).

Mając na uwadze powyższe, stwierdzam jak na wstępie.

Na podstawie art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym, w związku z art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu za pośrednictwem Wojewody Opolskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

z up. Wojewody Opolskiego

mgr Barbara Bielewska
Dyrektor
Wydziału Nadzoru i Kontroli

Do wiadomości:

Pan Jan Kus – Starosta Oleski

Faint, illegible text or markings in the lower-left quadrant of the page.